

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 5. Commendatitiæ literæ ad Clementem Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

valescere permetteretur, longe gra-
 vius, quam olim ex Lutherana hæresi, Sæc. XVII.
A. C. 1601.
 ob remedii dilationem periculum esset
 timendum, eoquod animis indies ma-
 gis exacerbatis, ac Theologis in diver-
 sas sententias scissis nil nisi scandala,
 ac periculosæ fluctuationes inter rudio-
 res progerminari videantur. Placuit
 Pontifici Oratoris consilium, remque
 post absolutum Censuram judicium ma-
 turandam promisit, clam tamen Fran-
 cisco Pagnæ Rotæ Romanæ Decano ma-
 nifestans, quod valde timeret, ne præ-
 valente propriæ opinionis studio Apo-
 stolice definitio minus religiose susci-
 peretur. Attamen Orator percepta Pon-
 tificis hæsitacione, non defuturam esse
 Regis Catholici auctoritatem pollicetur,
 nec verendum asserit, ne hanc causam
 minus mature discussam calumnientur
 nonnulli, cum omnibus perspectum sit,
 eam in Hispania, Belgio & Romæ in
 frequentissimis congressibus integro
 triennio fuisse agitatam: Ad hæc sum-
 mus Pontifex se remedium malo proxi-
 me oppositurum sponndit.

§. V.

*Commendatitiæ literæ ad Clementem
 Papam.*

Haud segniori studio Molinæ fautores *Hist. controu.*
 novam illius doctrinam commenda- *lib. 4. c. 35.*
 titiis

Sæc. XVII. titiis Principum literis tueri moliuntur,
 A. C. 1601, ut Clementem Papam a ferendo iudicio

deterrent: eapropter præ ceteris Guiliel-
 mum Baviaræ Ducem, apud quem
 gratia & autoritate plurimum vale-
 bant, supplices adeunt, ut datis ad Pa-
 pam literis societatem a Dominicanis
 inique oppressam defendere, atque ab
 ea damnandæ sententiæ calumniam
 prævertere vellet. Cessit eorum preci-
 bus, votisque piissimus Dux, qui die
 vigesima quarta Julii hunc in modum
 Clementi VIII. perscripsit: *Audio nunc
 sæpe ex variis locis, Sanctissime Pater, a
 Dominicanis Monachis rumorem ubique spar-
 gi, quasi in controversia illa de gratiæ effi-
 cacitate, quam cum Ludovico Molina, &
 aliis Societatis Jesu Patribus habent, do-
 ctрина Societatis sit damnanda a Sacra Sede
 tanquam hæretica & Pelagiana, & suatan-
 quam ex fide certa probanda. Sane hæc-
 nus longe aliud meum, & omnium ubique
 bonorum & doctorum hominum de Theolo-
 gorum Societatis doctrina iudicium, aliud
 quoque fuit, & adhuc est Theologorum In-
 golstadiensium, & omnium aliarum Acade-
 miarum Catholicarum in his maxime par-
 tibus septentrionalibus de hac ipsa contro-
 versia iudicium; omnes enim quotquot hac
 de re audiui, vel sive coram, sive absentes
 consului, constanter asseruerunt, sententiam
 Dominicanorum a Doctrina Lutherana &*

Calvi-

Calviniana non differre, Patrum vero So-
 cietatis sententiam doctrinae Catholicae a SS. Sæc. XVII.
A. C. 1601.
 Patribus, & Conciliis, præsertim Triden-
 tino traditæ esse conformem, atque consen-
 taneam. Neque possum mihi de horum Pa-
 trum doctrina aliud persuadere: eam enim
 jam diu Sedi Apostolicæ, & toto orbi sa-
 tis probarunt tum docendo in omnibus pro-
 pe Europæ Academiis, tum libros edendo
 omni vera & solida doctrina refertissimos;
 quo utroque munere Catholicas Academias,
 & omnes præsertim Septentrionales plagas
 ita illustrarunt, & antiquam Sanctorum Pa-
 trum & Conciliorum doctrinam ita mundo
 palam certaque fecerunt, ut vehementer
 mirentur omnes docti, gaudeant maxime
 omnes boni Catholici, plurimum vero do-
 leant omnes hæretici, & invideant mali po-
 litici: ut nihil jam dicam de eorum in hære-
 ticiis refutandis & Catholicis confirmandis
 indefesso studio; in defendenda Sedis Apo-
 stolicæ auctoritate, honore, & existimatione,
 incredibili sollicitudine in extirpandis ubi-
 que vitiis, & solida in animis omnium vir-
 tute plantanda immensis laboribus: quæ om-
 nia cum sciam Sanctitati vestræ non minus
 quam mihi esse comperta, induci non possum,
 ut credam Sanctitatem vestram animo esse
 alieno ab his hujus Ordinis hominibus Ec-
 clesie tam utilibus, Sedi Apostolicæ addictis
 & obedientibus; licet non desint, qui hoc
 suspicentur ex negotii hujus progressu, &
 istorum

Sæc. XVII. *istorum Dominicanorum audacia in*
A. C. 1601. *modi rumoribus spargendis, & in perse-*
quenda Societate tam obstinate & impune;
præsertim cum aliunde quoque intelligam, ple-
rosque procurare, ut desit Societati in San-
ctitate vestra favor & patrocinium, tot no-
minibus alioquin debitum iis, qui totos se
impendunt in obsequium Sedis Apostolicæ.
Non diffidat, quæso, Sanctitas vestra huic
Societati in rebus, quas quidam solum Mo-
nachi & alii pauci cum illis conspirantes im-
probant. Non agitur hic de existimatione
unius duntaxat Molinæ, cum pleraque, &
præcipua, quæ in illo notantur, sint etiam
communis plerisque aliis Theologis Societa-
tis, imo in plurimis & præcipuis Academiis
tanquam Catholicæ Doctrinæ consentanea re-
cepta & approbata. Compescat, obsecro,
Sanctitas vestra illorum Monachorum auda-
ciam, qui officium ejus & judicium ita te-
mere præveniunt, & antequam Sanctitas
vestra quidquam damnet, ipsis suis rumori-
bus in suspicionem erroris adducunt, imo a-
perte damnant. Ex quo non potest non o-
riri summum scandalum, præsertim in his
locis nostris septentrionalibus, ubi tum Ca-
tholici, tum etiam ipsi hæretici agnoscunt,
& fatentur, Societatis opera, & doctrinæ
illius existimatione potissime Catholicorum
fidem esse defensam, conservatam, propug-
natam, & repressum hæreticorum impetum,
qui alioquin omnia jam pridem vastassent, &

ex

ex hisce locis Catholicam Religionem exter-
 minassent. Spero fore, ut Sanctitas vestra
 hanc meam Epistolam boni consulat, & vel
 tribus verbis mihi omnem dolorem, & timo-
 rem eximat. Ego non cessabo pro Sancti-
 tatis vestrae incolumitate, ac felici regimine
 Deum assidue orare. Gratia & Clementia
 Sanctitatis vestrae me meosque humillime com-
 mendo, ejusque Apostolicam Benedictionem
 devoto corde exopto. Monachii vigesima
 quarta Julii anno millesimo sexcentesimo
 primo.

Sæc. XVII.
 A. C. 1601.

Dato ad has literas responso Cle-
 mens Papa Duci reposuit: non minus
 sibi quoque comprobata esse Societatis
 merita: controversam vero Authoris do-
 ctrinam supremo ejus judicio relinquen-
 dam. Pariter die octava Junii Joannes
 Borgia datis literis officiose Molinam
 commendans, Pontificem a ferenda
 damnationis censura dehortabatur, ex-
 ponens, quod supremus Lusitanæ Se-
 natus, quo favente liber Concordiæ pro-
 dierat, honoris sui dispendium patere-
 tur, non sine Regni Hispaniæ offensione.
 Haud absimiles literas ad Arrigonium
 Cardinalem dedere Complutensis Aca-
 demia Doctores, quibus insuper accesserunt
 nonnulli Moguntinæ & Herbipolen-
 sis Academiae Theologi, qui Germanica-
 rum universitatum judicia audiri postu-
 labant.

Hist. Eccles. Tom. LIII. B §. VI.